

[Olufson.]

at selv om man undtager disse 2 Omraader, vil der dog være adskillige, hvor der kan spares.

Paa den anden Side maa jeg sige, at hvis Spareudvalgets Arbejde kun skulde bestaa i det, som Hr. N. Neergaard som Venstres Ordfører i sin Tid pegede paa, at gennemgaa de frie Bevillinger og undersøge, hvad der kunde spares der, saa blev der ikke mange Bespareser for os at finde, thi man maa jo huske paa, at den højtærede Finansminister har været der med Saksen et Par Gange; de frie Bevillinger er blevet nedskaaet 2 Gange med 10 pCt. hver Gang, saa der bliver vist ikke saa forfærdeligt meget at pille der. Der kan blive Spørgsmaal om, hvorvidt en Bevilling skal blive staaende eller ej, saa der kan pilles lidt hist og her, men det væsentligste Arbejde er i den Retning gjort af Finansministeren.

Endvidere maa vi huske paa, at samtlige Honorarer indenfor Staten for et Par Aar siden blev gennemgaaet af Lønningsraadet; en Del blev slettet og andre blev nedsat betydeligt, og det vil derfor vist heller ikke være saa forfærdelig meget, man kan spare der.

Jeg mener imidlertid, at Statsbudgettet er saa omfangsrigt, at man vil være i Stand til ved fælles Hjælp at opnaa en hel Del Bespareser. Saa kunde der maaske være nogen, som vilde sige: Hvorfor er I saa ikke allerede kommet med dem? Spareudvalget arbejdede meget stærkt i Begyndelsen af denne Rigsdagssamling, det har arbejdet mindre stærkt i den senere Tid.

Jeg ønsker at sige, at det har vi ikke gjort af politiske Grunde. Jeg følte mig overbevist om, at hvis vi skulde fremkomme med Spareforslag enkeltvis, vilde de øjeblikkelig faa en politisk Karakter, de vilde blive bedømt politisk og faa en politisk Behandling baade i Finansudvalget og her i Tinget; det vilde ikke have været muligt at samle hele Spareudvalget, det vilde maaske endda have været umuligt at samle et Flertal for saadanne enkelte Spareforslag. Først ved, at det hele sættes i Sammenhæng, vil man være i Stand til ud fra virkelig saglig Begrundelse og Bedømmelse at fremkomme med et samlet Resultat, der kunde have Udsigt til at gaa igennem. Dette er Aarsagen til, at der

ikke er kommet enkeltvise Spareforslag frem.

Jeg mener, at man gennem Bespareser vil kunne opnaa en Del paa Statsbudgettet, der ligger paa mellem 300 og 350 Mill. Kr.; men vi kan selvfølgelig ikke forandre Finanslovens Underskud til Balance, og endnu mindre til Overskud, det bliver kun en Brøkdel af Underskuddet, man kan faa bort. Man maa da prøve paa at gøre sig klart, hvorledes man enten gennem Skatter eller gennem Laan kan skabe den Balance, der er en bydende Nødvendighed paa Driftsbudgettet.

Jeg ønsker at sige nogle Ord herom, fordi jeg er klar over, at dette Underskud vil blive en af de Ting, hvor man fra Oppositionens Side, ikke mindst fra det meget ivrige Oppositionsparti, det konservative Folkeparti, i ganske særlig Grad vil sætte ind i den kommende Tid. Det er ikke helt uden Forbindelse med dette, naar det ærede Medlem Hr. Korsgaard var saa ivrig for at faa det lille Underskud, der var, gjort til et langt større. Det kan man selvfølgelig gøre. Man kan paapege, at det Regnskabsaar, vi er inde i, ikke vil være i Stand til at opvise Balance, og der er sikkert en hel Del, der vil prøve paa at lægge det over paa den højtærede Finansminister og vise, hvorledes Finansminister Bramsnæs alligevel nu i det 4de Aar maatte give op og ikke længere var i Stand til at opretholde de Principper og den Balance, der var skabt de tidligere Aar.

Vi maa imidlertid ikke glemme, at den væsentligste Del af disse Underskud er fremkaldt af den specielle Situation, vi er i. Man kan ikke til Vinterhjælp yde 11,7 Millioner, man kan ikke til Sommerhjælp yde 8½ Mill. Kr., man kan ikke overføre fra Kommunerne til Staten Udgifter, uden at det selvfølgelig maa berøre Budgettet. Dertil kommer imidlertid — og det er ikke det mindst væsentlige —, at hele den Erhvervspolitik, der er ført herhjemme, ikke mindst gennem Valutaordningen, har medført, at store Dele af de Toldindtægter, som tidligere indgik i Statskassen, ikke indgaar nu for Tiden. Gennem Valutaordningen har man holdt en hel Række Varer ude, til Gavn for dansk Erhvervsliv, men til Skade for den danske Statskasse, fordi Toldindtægterne har svigtet.